

необхідно для прогнозування середовища майбутнього, а також для реального утвердження нових форм і потреб.

Отже, дизайн – це самостійний напрям проектної діяльності з усіма притаманими йому атрибутами: історією, теорією і практикою!

І висновок щодо співвідношення художник і промислове виробництво. Зрозуміло, що на перший погляд ці поняття мають глибоку і вагому різницю, але водночас, задумавшись, можна і обґрунтувати раціональність такого співставлення. Бо яким буде промислове виробництво без художника? І чого варті просто художники без промисловості?

Задумасмося на мить!!!

Чи могло б суспільство, нація, народ, та й, зокрема, просто людина, повноцінно жити? Чи змогли би люди взагалі пройти всі життєві випробування у цьому світі, не дихаючи силою мистецтва?

1. Волкотруб І.Т. “Основи художнього конструювання”. – Київ, 1988.

2. Шпара П.Ю., Шпара І.П. “Технічна естетика і основи художнього конструювання”. – Київ, 1989.

ОСОБЛИВОСТІ ДЕКОРУ ТРИПІЛЬСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Дмитро Пилип'юк,

III курс, художній факультет.

Науковий керівник – *Голоневський О.С.*,
асистент.

Декоративний гончарний посуд V – тисячоліття до н.е., виявлений на теренах Молдови і Прикарпаття, – свідчення високого рівня розвитку трипільської культури і, зокрема, керамічної справи часів неоліту.

Основні різновиди розписної кераміки класифікуються за такими ознаками: 1. Перша типологічна група виробів – це поліхромний посуд із світлої твердої керамічної маси із червоного фону більша частина поверхні виробу вкрита спіралевидним малюнком, виконаним чорною та білою фарбами – залізистою охрою та коаліном. Асортимент даної групи виробів – великі грушевидні посудини з шоломовидними покриттями, чаші з розписом на внутрішній поверхні стінок, подвійні посудини (так звані “біноклі”), призначені, ймовірно, як підставка для ритуальних чашок.

2. Друга типологічна група розписної трипільської кераміки – це посуд із червоних, рідше – жовтуватих відтінків глини, декорований чорною фарбою з білим або червоним обведенням зображеного мотиву. Поверхня згаданих виробів відзначається лощінням, яке виконувалося до випалювання виробів.

1. **Вироби третьої групи** – це, здебільшого, посудини, призначені для щиткування їжі, без фарфорового декору, зате з ліпними зооморфними ордонами, серед яких найчастіше простежується зображення голови бика.

4. Ще один різновид – кераміка із триколірним розписом, виконаним червоною та чорною фарбами на білому фоні або білою та жовтою фарбами на жовтогарячому фоні. В основі декору, нанесеного на зовнішню і на внутрішню поверхню виробів, – спіралі, горизонтально розташовані “вісімки”, меандр. Прикметна наявність фігуративних елементів – зображення жіночої постаті та бика.

5. Виділяється також група керамічних виробів із ритованим орнаментом.

Серед керамічних виробів Трипілья зустрічається глиняна пластика зі значною кількістю антропоморфних зображень – невеликі за розміром фігурки, в яких умовно трактується жіноча постать в сидячій чи стоячій позі. Серед зооморфної пластики спостерігається зображення бика. Типовими для мистецтва трипільців є глиняні моделі жител на чотирьох опорах, покращені триколірним розписом.

Декор трипільської кераміки сповнений глибокої символіки, оскільки є відображенням світогляду її творців.

1. Археология Украинской ССР: в 3-х т. Под ред. И.Артеменко. – Т.І. – К.:Наук. думка, 1985. – С.149-159.

2. Збенович В.Г. Ранний этап трипольской культуры на территории Украины. – К.: Наук. думка, 1989.

3. Памятник древнего искусства Северо-Западного Причерноморья /Под ред. Г.Дзис-Райко. – К.: Наук. думка, 1986.

4. Пасек Т. Трипільська культура. – К.: АН УРСР, 1941.

5. Погочаева А.П. Антропоморфная пластика Триполья. – Новосибирск: Наука, 1983.